

Privatinės teisės užduotis

2018 m. balandžio 13. d.

Ieškovas V.M. kreipėsi į teismą ieškiniu, prašydamas nustatyti priverstinę hipoteką skolininkui D.D. priklausančiai 41/100 daliai gyvenamojo namo, hipotekos kreditoriumi nustatant V.M., iki visiško Kauno apygardos teismo 2009 m. lapkričio 10 d. nutartimi patvirtintos taikos sutarties įvykdymo.

Ieškovas nurodė, kad Kauno apygardos teismas 2009 m. lapkričio 10 d. nutartimi patvirtino kreditoriaus V.M. ir skolininko D.D. taikos sutartį, pagal kurią skolininkas D.D. iki 2011 m. balandžio 1 d. įsipareigojo kreditoriui sumokėti 31 858,20 Eur. Skolininkui nevykdant įsipareigojimų, antstolis, atlikdamas vykdymo veiksmus, nustatė, kad D.D. sąskaitose kredito įstaigose lėšų nėra. Antstolis areštavo D.D. turtą: mašinų remonto dirbtuves, žemės sklypą ir gyvenamojo namo dalį. Likusi neišieškota iš D.D. suma 2013 m. rugsėjo 30 d. – 31000 Eur. Be to, yra 9 000 Eur D.D. nepilnamečių vaikų išlaikymo skola, susidariusi iki 2013 m. spalio 1 d. Kauno miesto apylinkės teismo 2009 m. spalio 21 d. sprendimu už akių iš D.D. AB DNB bankui priteista 10 000 Eur skola, išduotas vykdomasis raštas. Be to, iš D.D. vykdomas 370 000 Eur ir 28 000 Eur skolų išieškojimas kreditoriui AB SEB bankui.

Skolininkui D.D. asmeninės nuosavybės teise priklauso 41/100 dalis gyvenamojo namo. Kauno miesto apylinkės teismas 2012 m. liepos 26 d. sprendimu civilinėje byloje pagal ieškovo V.M. ieškinį pripažino negaliojančiomis atsakovo D.D. ir G.G. 2008 m. gruodžio 30 d. sudarytą pastato – gyvenamojo namo, 41/100 dalies pirkimo–pardavimo sutartį ir 2008 m. gruodžio 30 d. sudarytą sutartį dėl nekilnojamojo turto perdavimo–priėmimo nuosavybėn bei taikė restituciją natūra. Kauno apygardos teismas 2012 m. gruodžio 21 d. nutartimi Kauno miesto apylinkės teismo sprendimą paliko nepakeistą.

Ieškovas mano, kad jam, kaip atsakovo kreditoriui, turi būti suteikta pirmenybės teisė nukreipti išieškojimą būtent į tą turtą, kuris buvo ginčo objektas pagal ieškovo pareikštą ieškinį skolininkui dėl sandorio pripažinimo negaliojančiu.

Atsakovas D.D. pateikė atsiliepimą, kuriuo prašo ieškinį atmesti. Nurodo, kad ieškovas, prašydamas teismo sprendimu nustatyti hipoteką (įkeitimą) jo reikalavimams užtikrinti, turi įrodyti tokios apsaugos taikymo būtinumą, o teismas – įvertinti, ar tokios apsaugos taikymu nebus suvaržyti skolininko interesai labiau, nei tai yra būtina, taip pat ar nebus pažeisti kitų kreditorių interesai. Ieškovas nenurodė jokių jo išskirtinumą patvirtinančių įrodymų ir hipotekos taikymo būtinumo argumentų. Parengiamojoje bylos stadijoje paaiškėjo, kad atsakovas D.D. mirė.

Motyvuotai atsakykite:

1. Kas yra hipoteka, koks skirtumas tarp sutartinės ir priverstinės hipotekos, kokiais atvejais gali būti nustatoma sutartinė, ir kokiais – priverstinė hipoteka?
2. Ar nagrinėjamu atveju gali būti teismo sprendimu nustatyta priverstinė hipoteka atsakovo D.D. turtui?
3. Ar bylos parengiamojoje stadijoje paaiškėjus, kad atsakovas D.D. mirė, būtų pagrindas nutraukti civilinę bylą? Jeigu Jūsų atsakymas būtų ne, ką tokiu atveju turėtų teismas daryti?

Egzaminuojamojo kodas _____

Baudžiamosios ir baudžiamojo proceso teisės užduotis

2018 m. balandžio 13. d.

A. J. kaltinamas pagal BK 183 straipsnio 2 dalį dėl to, kad, dirbdamas UAB „B“ direktoriumi, laikotarpiu nuo 2017 m. gegužės 30 d. iki 2017 m. rugsėjo 1 d. pasisavino jo žinioje buvusį 15 000 EUR vertės svetimą UAB „B“ priklausantį turtą, t. y. nuėmė nuo UAB sąskaitos šiuos pinigus ir nepateikė buhalteriu dokumentų, pateisinančių pinigų panaudojimą. Nors direktorius teigė, kad pinigus panaudojo įmonės reprezentacinėms išlaidoms, reklamai, tačiau jokių tokių išlaidas patvirtinančių dokumentų nepateikė, pinigų taip pat negrąžino.

Gynyba teigia, kad A. J. nepasisavino didelės vertės UAB „B“ turto, nes jis būdamas UAB „B“ direktoriumi ir vieninteliu akcininku turėjo teisę bendrovės turtu disponuoti; kad turto, kurį pagal kaltinimą A. J. pasisavino, negalima laikyti jam svetimu, nes UAB ir vienintelio akcininko turtas yra atskirtas tik „buhalteriškai“.

Be to, siekiant asmeniui inkriminuoti turto pasisavinimą, turi būti įvertintas ne tik tokių pinigų paėmimo ir panaudojimo neteisėtumas; tačiau ir tai, ar juos paimant bei panaudojant įmonei buvo padaryta žala. Šiuo atveju, įmonė jokių pretenzijų direktoriui A. J. neturi, joks civilinis ieškinys nepareikštas.

Taip pat būtina įvertinti ir tai, kad byloje nenustatyta, ką jis (direktorius) veikė su neva pasisavintais pinigais, kokių turtu juos pavertė ar kitaip juos panaudojo. Prokuroro teiginiai, kad pats kaltinamasis (direktorius) neįrodė, kad jis UAB turtą panaudojo bendrovės naudai, tai yra bendrovės reprezentacinėms išlaidoms, reklamai ir pan., nepateikė jokių tai įrodančių dokumentų ar kitų patikimų duomenų, pažeidžia nekaltumo prezumpciją. Todėl, gynybos manymu, kaltinamasis turi būti išteisintas nenustačius jo veikoje nusikalstamos veikos, numatytos BK 183 straipsnio 2 dalyje, sudėties požymių.

Motyvuotai atsakykite.

1. Pateikite argumentus dėl to, ar vieninteliui UAB akcininkui bendrovės turtas yra svetimas.
2. Nurodykite, ar kaltinamojo veikoje yra didelės vertės turto pasisavinimo požymiai. Argumentuokite veikos kvalifikaciją.
3. Aptarkite nekaltumo prezumpcijos principo turinį, šio principo taikymą įrodinėjimo procese. Motyvuotai pasisakykite, ar pagal užduoties fabulą, kaltinamajam gali būti perkelta pareiga įrodyti, kad jis įmonės turtą naudojo įmonės naudai.